

Ecz. Aydan Güvenç

Eşinden,

Baba, dede, can, dost, ağabey, cesur, kararlı, yürekli, dürüst, iyimser, güler yüzlü, asker, eczacı ve yüreği sevgi dolu Beşiktaşlı melek insan AYDAN'a sesleniş;

*Doğumun bir kış günüydü
Kırk sekiz Aralığı'nın beşi
İkinci kez yaşama dönmesi için
Yetiştirdi O'na Vildan kardeşi*

*Bir yaz günü Temmuz'un yedisini
Yeşerdi yeniden tüm ümitleri.*

*Bin kez şükrettik Tanrı'ya günlerce
Dönmüştük yeniden güzel günlere
Heyhat! Nereden bildirdik girmiş kanına
16 yıl sonra son verecek yaşamına...*

*AYDAN, yüreği sevgi dolu, efendi mi efendi
Babasından kalan miras, ne hastalık ne ihtiras
Sadece iyilik için çarptı durdu yüreği
Fakat izin vermedi O'na virüs dolu ciğeri...*

Bu cümleler, Eczacılık mesleğine gönülden bağlı olduğu kadar hayata da sıkı sıkıya bağlı olan Ecz. Aydan Güvenç'in eşi, Ecz. Serpil Güvenç'in sözlerinin bir bölümü. Burada sönülse de yüklemeler, bitmez eşinin Güvenç'e olan sevgisi ve cümlesi...

14 Mayıs 2006 günü siroz hastalığından yitirdiğimiz Ecz. Aydan Güvenç'in gözleyeni o kadar çok ki; **O'nu bir de can dostu Ecz. Doğu Nebioğlu'nun** ağzından dinliyoruz:

"Her ölüm için "erken" denilir. Ancak bazı ölümler gerçekten bu söylemi haklı çıkarıyor. Geçtiğimiz günlerde genç denecek yaşta kaybettiğimiz Aydan Güvenç'in ölümü gibi... Aydan, ölümün kendisine hiç yakışmayacağı kadar yaşam dolu, herkesle son derece sıcak ilişkileri olan ve her zaman içi gülen gözleriyle, sanki bu dünyadan en son ayrılacak kişi gibiydi...ve sanırım bir çoğumuza Aydan'ın ölümünün bu denli zor gelişiminin nedeni de buydu.

Aydan, gerek fakülte ve öğrencilik yıllarında ve gerekse askeri eczacı olarak sürdürdüğü meslek yaşamında mücadeleden hiç yılmamış, onurlu ve düzeyli bir eczacılık mesleği için, ileri, aydınlık ve çağdaş bir Türkiye için hep cephenin en ön saflarında yer almıştı.

Ama ne var ki; gençlik yıllarının aranan futbolcusu, çok

sevdiği futbol uğruna, çok sevdiği fakülte takımını uğruna, biraz da o yılların koşullarının sonucu sağlığını ve böbreklerini koruyamamış, ancak her iki böbreğinin iflas noktasına geldiği günlerde bile, yine mesleği ve ülkesi için mücade-

leden hiç geri durmamıştı. Aydan 1970'lerin başlarında Ankara'da başlayan Çağdaş Eczacılık hareketinin de vazgeçilmez neferlerinden biri olmuş ve sağlığının giderek bozulduğu bu dönemde, önce Ankara Eczacı Odası'nın ve ardından da, İstanbul'da Türk Eczacıları Birliği seçimlerinin kazanılmasında varını, yoğunu ortaya koymuş ve deyim yerindeyse, iflas etmiş böbrekleriyle bu mücadeleyi sürdürürken ölüme meydan okumuştur. İlerleyen yıllarda kardeşinin böbreği kendisine yeniden hayat vermiş ve Aydan kaldığı yerden ve yeniden kendisini mücadelenin içinde bulmuştur.

Aydan'ın yaşam felsefesinde almak yerine, hep vermek ve hep paylaşmak vardı. Kendisine merhaba diyen herkese sevgiyle yaklaşır ve bir vesileyle tanıştığı hemen herkese yaşamlarının bir devresinde mutlaka bir yardımı dokunur ya da bir biçimde desteği olurdu. Ancak Aydan, meslek yaşamındaki en sıkıntılı ve üzüntülü dönemi de, ne yazık ki her vesileyle yardımcı olmaya çalıştığı bazı eczacı meslektaşlarının tavrında yaşamıştı.

Aydan'ın Askeri Eczacı olarak getirildiği son görevlerden birisi, Gülhane Askeri Hastanesi Baş Eczacılığı idi. Aydan'ı tanıyan herkesin beklentisi ve ona uygun gördüğü, bu görevin devamında Aydan'ın, Paşa olmasıydı. Aydan, kadro nedeniyle belki o dönemde Paşa olamadı ama, bizlerin yada diğer bir deyişle binlerce seveninin gönlünde paşa oldu...

Güle güle sevgili Paşam, güle güle sevgili Aydan Ağabey, güle güle sevgili Aydan...Nur içinde yat... "

Bizler de Güvenç'e rahmet diliyoruz.

ECZ. AYDAN GÜVENÇ KİMDİR?

5 Aralık 1948 tarihinde İstanbul'da doğdu. İlk, orta ve lise öğrenimini Ankara'da tamamladı. 1966 yılında Ankara Üniversitesi Eczacılık Fakültesi'ne askeri öğrenci olarak başladı, 71'de mezun oldu. 72-73 yıllarında GATA'da stajyer teğmen olarak başladı. 73'te Ordu İlaç Fabrikasına atandı, 78'de GATA Farmakoloji ABD'de asistanlığa başladı. 81'de Farmakoloji uzmanı olarak ordu ilaç fabrikasına atandı. 84-87 yılları arasında Genelkurmay Sağlık Başkanlığı'nda çalıştı. 1996 yılında Ecz. Kd. Albay olarak GATA Başeczacılığına atandı. 2000 yılında emekliye ayrıldı. Güvenç evli ve 2 çocuk babasıydı.